

บทเรียน ด้านอารมณ์-สังคม บทที่ 78

เรื่อง การพัฒนาจิตวิญญาณที่เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี และมีความเห็นอกเห็นใจ

ตัวชี้วัด:

ประยุกต์ใช้การตระหนักรู้ในตนเองและสังคมในการตัดสินใจต่างๆในชีวิตโดยมีความรับผิดชอบได้

สาระการเรียนรู้:

เคารพผู้อื่น: เชื่อว่าผู้อื่นคู่ควรที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความอ่อนโยน, ความเห็นอกเห็นใจ และด้วยความเมตตากรุณา: รู้สึกมีแรงจูงใจที่จะทำการดีเหตุเพราะสัมผัสถึงความรักอันล้นเหลือของพระเจ้า

กลุ่มอายุ

3-5 ปี

หัวข้อหลัก:

การพัฒนาทางอารมณ์

บทเรียน:

การพัฒนาจิตวิญญาณที่เต็มไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กจะสามารถอธิบายสถานการณ์เมื่อเขารู้สึกอารมณ์ไม่ดี และมีใครสักคนพูดหรือทำบางอย่างซึ่งช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้นได้
2. เด็กจะสามารถแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้:

1. กระดาษขนาดใหญ่ 1 แผ่น
2. สีเทียนหรือดินสอสี
3. แป้งเปียกหรือกาวย (โปรดดูคู่มือผู้ใช้สำหรับสูตรการทำ)

อุปกรณ์การสอนสำหรับกิจกรรมเสริม:

1. ถ้ามีอาสาสมัครที่สามารถแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวตลกมารีโคได้ก็จะต้องมีเครื่องแต่งกาย กิจกรรมนี้ต้องใช้จมูกสีแดงที่ทำจากกระดาษด้วย

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านเนื้อหาในบทเรียนนี้ให้จบทั้งบท
2. จัดหาและรวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องการใช้

3. วาดภาพศีรษะของตัวตลกบนกระดาษขนาดใหญ่ วาดรูปอวัยวะทุกส่วนที่อยู่บนใบหน้ายกเว้นปาก และจมูก ตัดกระดาษเป็นวงกลมและระบายสีแดงลงไปเพื่อทำเป็นจมูก ขึ้นต่อไปให้ตัดกระดาษเป็นรูปปากซึ่งเมื่อวางหงายขึ้นจะเป็นรอยยิ้มและเมื่อคว่ำลงจะกลายเป็นรูปคนหน้าบึ้ง นำปากไปติดไว้กับใบหน้าในรูปที่วาดไว้โดยติดปากคว่ำลงให้เป็นรูปคนกำลังทำหน้าบึ้งโดยให้สามารถดึงออกและเปลี่ยนเป็นรอยยิ้มได้ในระหว่างการสอน (ถ้าเด็กๆ ไม่คุ้นเคยกับรูปตัวตลก ให้วาดรูปอื่นที่เป็นที่รู้จักของเด็กๆ แทน)
4. ก่อนจะเริ่มขั้นเรียนให้นำจมูกของตัวตลกมารีโคไปซ่อนไว้ที่ใดที่หนึ่งของห้อง
5. อธิฐานเผื่อเด็กๆ ให้มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และปฏิบัติกับผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. นำรูปภาพที่เตรียมไว้มาโชว์ให้เด็กๆ ได้เห็น **นี่คือตัวตลกชื่อว่ามารีโค เขาดูโศกเศร้ามาก ทุกๆ คนลองถาม มารีโคดูสิว่าทำไมเขาจึงเศร้าจัง** กระตุ้นให้เด็กๆ ถามว่า “มารีโค ทำไมเธอจึงเศร้าจังล่ะ?” ตอบแทนมารีโคโดยใช้เสียงที่ต่างจากปกติ พูดว่า ฉันเสียใจมากเลยเพราะจมูกของฉันหายไป ฉันหาจนทั่วแล้วก็ไม่เจอ
2. พูดด้วยเสียงปกติของคุณว่า **มารีโค พวกเราเสียใจด้วยนะที่จมูกของเธอหายไป นี่เด็กๆ พวกเธอรู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อรู้ว่ามารีโคทำจมูกของเธอหายไป? ให้เด็กตอบ วันนี้เราจะมาคุยกันเรื่องความเห็นอกเห็นใจ และดูว่าเราจะสามารถรับรู้ความรู้สึกของคนอื่นได้อย่างไร**

กิจกรรมการเรียนการสอน:

1. เด็กๆ ทั้งหลาย ตอนนี่มารีโคกำลังรู้สึกเศร้าใจมาก พวกเธอนึกออกไหมว่ามีเวลาใดบ้างที่เธอรู้สึกเศร้าใจอย่างมาก? ใครอยากจะเล่าให้มารีโคและเพื่อนๆ ในชั้นฟังบ้างว่าตอนที่รู้สึกเศร้านั้นเป็นอย่างไร? หลังจากที่ได้แต่ละคนได้แบ่งปันประสบการณ์แล้วให้ถามเด็กคนนั้นว่า มีใครได้ทำอะไรสักอย่างเพื่อช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้นหรือไม่?
2. บางครั้งเราไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดีเวลาที่เพื่อนของเรารู้สึกเศร้า การจดจำและพยายามทำในสิ่งที่คนอื่นได้ช่วยเราตอนที่เราไม่สบายใจก็เป็นวิธีที่ดีมาก ตอนที่เธอรู้สึกเศร้านั้นคนอื่น ๆ ได้ทำอะไรเพื่อช่วยเธอบ้าง? (คำตอบที่เป็นไปได้: จับมือฉันไว้, กอดฉัน, บอกฉันว่าเขารักฉัน เป็นต้น)
3. มาลองดูสิว่าเราสามารถทำให้มารีโครู้สึกดีขึ้นได้หรือไม่ มีใครอยากจะลองช่วยมารีโคให้รู้สึกดีขึ้นบ้าง? เด็กๆ จะผลัดกันพูดหรือทำสิ่งที่จะช่วยมารีโคได้
4. ถ้าไม่มีเด็กๆ คนใดเสนอให้ช่วยกันหาจมูกของมารีโคเลย ชี้แนะพวกเขาและให้ทุกคนช่วยกันหาจมูกของมารีโคให้ทั่วทั้งห้อง เมื่อพบแล้วให้แสดงความยินดีร่วมกันแล้วแปะจมูกลงบนหน้าของมารีโค

จากนั้นให้ดึงปากที่บั้งดึงออกมาจนกลับให้กลายเป็นรอยยิ้มแล้วแปะติดลงบนหน้าของเขา พุดเสียง มาร์โคเพื่อขอบคุณเด็กๆ ที่ช่วยเหลือ

5. เธอรู้สึกอย่างไรบ้างตอนที่เธอเห็นว่ามาร์โคเศร้าใจมากที่จมูกของเขาหายไป? ให้เด็กๆ อธิบายความรู้สึกของพวกเขา มีกี่คนในพวกเขาที่อยากจะช่วยให้มาร์โครู้สึกดีขึ้นบ้าง? ให้เด็กๆ ยกมือขึ้นถ้าพวกเขาอยากช่วย
6. เมื่อใดก็ตามที่เราเห็นว่าเพื่อนของเรา กำลังโศกเศร้า เราก็รู้สึกเศร้าไปกับเขาด้วยและอยากจะช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้น บางครั้งเราก็สามารถช่วยแก้ปัญหาให้เขาได้อย่างที่เราได้ช่วย มาร์โคแล้ว แต่บางครั้งเราก็ทำได้แค่ให้เขารับรู้ว่าเราเข้าใจและเป็นห่วงเขา
7. การกอดที่อบอุ่นก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่เราจะแสดงความห่วงใยต่อคนอื่นได้ เธอรู้สึกอย่างไรบ้างเวลาที่มีคนที่คุณห่วงใยเธอมากอดเธอ? ให้เด็กตอบ ให้พวกเขาทุกคนมาแสดงความห่วงใย ให้แก่กันด้วยการกอดกันเถอะ ให้เด็กๆ เดินไปรอบห้องเพื่อกอดเด็กคนอื่นๆ ที่เป็นเพศเดียวกัน

สรุปบทเรียน:

1. คนทุกคนมีเวลาที่ตนรู้สึกเศร้า พระเจ้าทรงอวยพรให้เรา มีกันและกันเป็นเพื่อน ดังนั้น เมื่อใครสักคนหนึ่งโศกเศร้า พวกเราที่เหลือก็สามารถทำสิ่งดีๆ ให้แก่คนคนนั้นเพื่อจะช่วยให้เขารู้สึกดีขึ้นได้
2. บางครั้งเธออาจจะรู้สึกเศร้าแต่ไม่มีใครสังเกตเห็น หากเกิดขึ้นจริงๆ เธอจะทำอย่างไรดี? สิ่งที่ดีที่สุดคือการบอกกับใครสักคนว่าเธอรู้สึกอย่างไร เมื่อเธอบอกกับเขาก็เป็นการให้โอกาสแก่คนคนนั้นที่จะได้ทำหรือพูดอะไรเพื่อจะช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้นได้
3. ให้พวกเขามาฝึกการพูดว่า “ฉันรู้สึกเศร้า” กันเถอะ ให้โอกาสเด็กๆ ได้ฝึกพูดหลายๆ ครั้ง ตอนนี้ให้เราหันไปหาเพื่อนรอบๆ ตัวเราที่เป็นเพศเดียวกันกับเราแล้วกอดเขาเพื่อช่วยให้เขาหายเศร้า ให้เด็กๆ กอดเพื่อนๆ รอบข้าง
4. อธิษฐานปิดด้วยการทูลขอพระเยซูให้ทรงช่วยเหลือเด็กแต่ละคนในการแสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

กิจกรรมเสริม:

ถ้าเป็นไปได้ให้อาสาสมัครแต่งกายเป็นตัวตลกหรือตัวแสดงอื่นๆ ที่เด็กๆ รู้จัก และแสดงบทบาทสมมติเป็นมาร์โค

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

This image shows a full page of primary-ruled paper. It contains ten identical horizontal rows, each designed for handwriting practice. Each row is defined by three parallel lines: a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line. The rows are evenly spaced across the entire page, providing ample space for practicing letter formation and alignment.

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]